

a by pak na tomto podkladě si uvědomil ve směru právním, pod kterou ze skutkových podstat, uvedených v § 487 a násl. tr. zák. lze projev podřaditi. Takový postup je nutný i proto, že jen na takovém podkladě lze bezpečně řešiti další otázku, přicházející z pravidla v úvahu při přechínech proti bezpečnosti cti, zda a do které míry je důkaz pravdy podle § 490 tr. zák. pokud se týče důkaz pravděpodobnosti ve smyslu § 4 tisk. nov. vůbec přípustný a zda a v jakém rozsahu se co do jednotlivých částí pozastaveného projevu ten či onen důkaz obžalovanému podařil (rozh. čís. 2995 sb. n. s.). Jest samozřejmým a plyne z povahy věci, že při zjišťování smyslu a dosahu závadného článku jest nezbytným, by byly uvedeny dostatečné a logické důvody pro výklad. Nálezací soud v tomto směru postupoval pochybeně, neučiniv potřebná zjištění o smyslu a dosahu závadného článku, nýbrž jen na odůvodnění právního názoru, že závadná část článku zahrnuje v sobě objektivně skutkovou podstatu urážky na cti podle § 491 tr. zák., uvádí jako již nepochybné to, co měl napřed vyšetřiti a skutkově s náležitým odůvodněním zjistiti, což však vůbec neučinil. Bylo především povinností nálezacího soudu, by zkoumal obsah závadného článku a skutkově zjistil, jaký smysl a dosah zažalované části článku přikládá a by svoje stanovisko v tomto směru náležitě odůvodnil. Poněvadž se tak nestalo, je napadený rozsudek stížen zmatky podle čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř., jak mu to zmateční stížnosti vytýkají. Bylo proto již z tohoto důvodu rozsudek nálezacího soudu ohledně obou obžalovaných zrušiti a, poněvadž zjištění prvního soudu k rozhodnutí ve věci samé nepostačují, věc vrátiti krajskému soudu trestnímu v Praze k novému jednání a rozhodnutí. V důsledk u tohoto zrušení odpadlo nejvyššímu soudu rozhodovati o dalších zmatcích, které obžalovaní proti rozsudku uplatňovali.

Čís. 3710.

Ke skutkové podstatě zločinu násilného smilstva podle § 127 tr. zák. se nevyžaduje vykonání soulože, ani její vykonatelnost (pro nevyvinutost pohlavního ústrojí zneužitého dítěte), ani, by pohlavní úd vnikl do pohlavního ústrojí (immissio penis), ani, by nastala conjunctio membrorum; stačí podniknutí soulože, t. j. každé činění k jejímu provedení.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1929, Zm I 503/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 28. ledna 1929, jímž se prohlásil krajský soud v Mostě za nepříslušna k projednání obžaloby podané na obžalovaného.

Důvody:

Ke skutkové podstatě zločinu násilného smilstva podle § 127 tr. zák. se nevyžaduje vykonání soulože, ba není k ní ani potřebí vykonatelnosti

soulože, když na př. pohlavní ústroj zneužitého dítěte není vyvinut; nevyžaduje se k ní ani, aby pohlavní úd vnikl do pohlavního ústrojí (immissio penis), ani, by nastala conjunctio membrorum, nýbrž k splnění této skutkové podstaty postačuje podniknutí soulože, t. j. každé činění směřující k jejímu provedení. Vycházejíc z tohoto právního hlediska, jest označiti zmateční stížnost za neodůvodněnou. Zmateční stížnost uplatňuje jednak zmateční důvod podle § 281 čís. 5 tr. ř., že prý rozsudek jest v rozporu s posudkem soudních lékařů, z něhož vychází na jevo, že conjunctio membrorum nenastala, jednak zmateční důvod podle § 281 čís. 6 tr. ř., že prý soud vzhledem k tomu, že podle posudku lékařů soulož vykonána nebyla, ba ani immissio penis nenastala, neprávem se prohlásil za nepříslušna, shledávaje v jednání obžalovaného skutkovou podstatu zločinu násilného smilstva podle § 127 tr. zák., a dovolává se Fingra, jenž ke skutkové podstatě zločinu podle § 127 tr. zák. žádá conjunctio membrorum. Než nalézací soud hodnotil posudek lékařů a dospěl přes to k přesvědčení, že na V-ové a R-ové byla soulož v onom smyslu podniknuta, zjistiv různé činy a okolnosti svědčící o podniknutí soulože, s nimiž není lékařský posudek v odporu. Poněvadž stálá judikatura i čsl. i bývalého vídeňského zrušovacího soudu bere ono právní hledisko za své a názor Fingrův jest i v nauce ojedinělým, právem se soud na základě formálně nenapadených zjištění prohlásil za nepříslušna a není proto odůvodněn ani zmatek podle § 281 čís. 6 tr. ř.

Čís. 3711.

Zločinu ucházení se o křivé svědectví podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák. se dopouští i ten, kdo jiného vyzývá, by potvrdil skutečnost, třeba i pravdivou, avšak sváděnému z vlastní zkušenosti neznámou, věda, že svádění o této okolnosti z vlastní zkušenosti neví.

Dosvědčil-li pak sváděný takovou okolnost skutečně před soudem jako svědek, přechází skutková podstata zločinu ucházení se o křivé svědectví podle §§ 197, 199 a) tr. zák. ve skutkovou podstatu zločinu spoluviny na podvodu křivým svědectvím podle §§ 5, 197, 199 písm. a) tr. zák.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1929, Zm II 233/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 28. května 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem spoluviny na podvodu podle §§ 5, 197, 199 a) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zločinu ucházení se o křivé svědectví podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák. dopouští se i ten, kdo jiného vyzývá, by potvrdil skutečnost, třeba i pravdivou, avšak sváděnému z vlastní zkušenosti mu neznámou,